

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 19, 2017

Nummer 19, 2017

Redactie: Mr. H. Vorrsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2017:987](#) 02-06-2017

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2017:1008](#) 02-06-2017

Hof

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2017:1540](#) 31-05-2017

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2017:1539](#) 31-05-2017

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2017:1918](#) 18-05-2017

Rechtbank

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2017:3760](#) 01-06-2017

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2017:2924](#) 31-05-2017

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2017:4101](#) 16-05-2017

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2017:4053](#) 10-05-2017

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2017:2319](#) 29-03-2017

Centrale Raad van Beroep

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2017:1940](#) 31-05-2017

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2017:1955](#) 30-05-2017

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2017:1988](#) 19-05-2017

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2017:1970](#) 26-04-2017

Uitspraken zonder ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 30-05-2017

Erdoğan Kurt e.a. vs. Turkije

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Onrechtmatig handelen door zonder medeweten eiser een radiostudio in te richten in Sudan, waardoor eiser zich genoodzaakt zag te vluchten naar Nederland. Causaal verband is niet vast komen te staan.

Eiser woonde in 2010 in Sudan, zijn geboorteland, alwaar hij werkzaam was als journalist. Free Press Unlimited (FPU) is een non-gouvernementele organisatie die zich ten doel stelt de nieuwsvoorziening in ontwikkelingslanden te bevorderen. In dit kader heeft zij in 2008 Radio Dabanga opgericht. Het radiostation zond voornamelijk uitzendingen uit over het conflict tussen de regering en gewapende militieën in Sudan. Eiser heeft naast zijn reguliere baan in het geheim verschillende reportages gemaakt voor Radio Dabanga. In 2010 heeft de inlichtingen- en veiligheidsdienst in Sudan een inval gedaan in het hoofdkantoor van Human Rights and Advocacy Network for Democracy (HAND). Eiser is na de inval naar Nederland gekomen en heeft enige tijd voor FPU gewerkt vanuit de studio in Hilversum. Eiser vordert een verklaring voor recht dat FPU jegens hem schadeplichtig is en veroordeling van FPU tot betaling van schadevergoeding, nader op te maken bij staat. Hij voert hiertoe aan dat FPU, ondanks verschillende waarschuwingen zich niet met de situatie in Sudan te bemoeien, een radiostation heeft ingericht in het hoofdkantoor van HAND en eiser daarvan niet op de hoogte heeft gesteld. Als gevolg daarvan zag eiser zich genoodzaakt om te vluchten. De kantonrechter en het hof hebben de vordering afgewezen, nu het bestaan van een causaal verband onvoldoende is toegelicht. In cassatie stelt eiser zich op het standpunt dat het hof de omkeringsregel had moeten toepassen. De Hoge Raad wijst deze klacht af, omdat niet is vast komen te staan dat de vermeende normschending ertoe heeft geleid dat het gevaar waartegen de norm bescherming beoogde te bieden, zich heeft verwezenlijkt. De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 02-06-2017

ECLI: ECLI:NL:HR:2017:1008

Zaaknummer: 16/01874

Rechters: A.M.J. van Buchem-Spapens, C.E. du Perron en M.J. Kroeze

Advocaten: S. Kousedghi

Wetsartikelen: 6:162 BW en 150 Rv

RECHTSPRAAK

Medewerker bedrijf waar werd gewerkt met asbest stelt Staat aansprakelijk voor schade, nu hij onvoldoende toezicht heeft gehouden. Hoge Raad wijst het beroep af.

Eiser is van 1977 tot 2011 in loondienst geweest bij Zalco B.V. te Vlissingen. In 2009 is bij hem mesothelioom vastgesteld. Eiser heeft zijn werkgever aansprakelijk gesteld. Zalco heeft de aansprakelijkheid erkend en de gehanteerde normbedragen bij wijze van schadevergoeding aan eiser uitbetaald. Eiser is uiteindelijk arbeidsongeschikt geraakt. Hij heeft in 2013 de Staat aansprakelijk gesteld, maar de Staat heeft aansprakelijkheid jegens eiser afgewezen. Eiser vordert een verklaring voor recht dat de Staat onrechtmatig heeft gehandeld, doordat de Staat zijn verplichtingen gericht op het beschermen van de gezondheid van eiser onvoldoende is nagekomen, waardoor hij aan asbest is blootgesteld. De Staat, in het bijzonder de Arbeidsinspectie, had als toezichthouder meer controle moeten uitoefenen op het werken met asbest. Zowel de rechtbank als het hof wijzen de vordering af. De rechtbank oordeelde dat de vordering tot en met 20 februari 1993 was verjaard en ten aanzien van de periode vanaf 20 februari 1993 kan niet gesproken worden van een schending van de Staat van een observatie- of waarschuwingsplicht noch van regelgevingsfalen. Het hof wijst er nog op dat de stelplicht en bewijslast op eiser rusten en hij veel van zijn stellingen niet concreet heeft gemaakt. Daarnaast oordeelde het hof dat de Staat een beoordelingsvrijheid heeft met betrekking tot het toezicht op de naleving van regelgeving. Voor het houden van toezicht is de fysieke aanwezigheid van de Arbeidsinspectie niet vereist. De Hoge Raad kan zich hierin vinden en laat het oordeel van het hof in stand.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 02-06-2017

ECLI: ECLI:NL:HR:2017:987

Zaaknummer: 16/02223

Rechters: E.J. Numann, A.H.T. Heisterkamp, G. Snijders, T.H. den Tanja-van Broek en M.J. Kroeze

Advocaten: P.A. Fruytier, J.F. de Groot, K. Teuben en K.J.O. Jansen

RECHTSPRAAK

Toedracht verkeersongeval is niet vast komen te staan, nu getuigen elkaar tegenspreken en partijen een andere zienswijze hebben over de toedracht.

In 2014 heeft een verkeersongeval plaatsgevonden tussen een scooterrijder en een motorrijder. De scooterrijder is daarbij ten val gekomen. Verzoeker (de scooterrijder) vordert een verklaring voor recht dat de motorrijder aansprakelijk is voor de gevolgen van het ongeval. Doordat sprake is van elkaar tegensprekende (partij)getuigen en onduidelijkheid over de toedracht van het ongeval, is volgens de rechtbank onvoldoende vast komen te staan dat de motorrijder het ongeval heeft veroorzaakt. De rechtbank wijst het verzochte af.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 01-06-2017

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2017:3760

Zaaknummer: C/13/613294 / HA RK 16-298

Rechters: P.J. van Eekeren

Advocaten: J.F. Overes en M.R. Lauxtermann

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor vrijheidsberoving en zware mishandeling. Vordering benadeelde partij wordt deels toegewezen (€ 3.000 aan immateriële schadevergoeding).

Veroordeling voor medeplegen wederrechtelijke vrijheidsberoving en zware mishandeling. Het slachtoffer heeft zich gevoegd als benadeelde partij en krijgt een immateriële schadevergoeding van € 3.000 toegewezen en een vergoeding voor verschillende materiële posten (o.a. reiskosten, vernielde accessoires en ziekenhuiskosten). Voor het overige wordt de benadeelde partij doorverwezen naar de burgerlijke rechter.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 31-05-2017

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2017:2924

Zaaknummer: 01/865152-16

Rechters: A.W.A. Kap-Knippels, A.M. Kooijmans-de Kort en H.M. Hettinga

Wetsartikelen: 282 Sr en 302 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. In hoger beroep veroordeling voor mishandeling van zijn kinderen. Toewijzing van een deel van de gevorderde immateriële schadevergoeding (€ 1.500).

Veroordeling man voor mishandeling van zijn kinderen. Hij heeft zijn twee kinderen in de winter in een onverwarmde garage laten slapen en ze onder een koude douche gezet. Een van de kinderen is daarbij zo erg onderkoeld geraakt (een lichaamstemperatuur van 23 graden) dat zij een hartstilstand heeft gekregen en daar een blijvend litteken aan heeft overgehouden. De moeder (al een aantal jaar gescheiden van de man) is in haar hoedanigheid als wettelijk vertegenwoordiger in eerste aanleg niet-ontvankelijk verklaard in haar vordering. In hoger beroep heeft de bijzonder curator van beide kinderen de vorderingen gehandhaafd. Beide kinderen krijgen een immateriële schadevergoeding toegewezen van € 1.500.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 31-05-2017

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2017:1539

Zaaknummer: 22-001504-16

Rechters: M.J. de Haan-Boerdijk, S. van Dissel en S.A.J. van 't Hul

Wetsartikelen: 255 Sr

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Beëindiging ZW-uitkering. Niet meer ongeschikt voor haar arbeid.

Appellante heeft na haar ziekmelding op 9 september 2013 wegens lichamelijke klachten ontstaan door een auto-ongeval ziekgeld op grond van de Ziektewet (ZW) ontvangen van het UWV. Het UWV heeft bij besluit van 5 september 2014 vastgesteld dat appellante met ingang van 9 oktober 2014 geen recht meer heeft op ziekgeld, omdat zij meer dan 65 procent kan verdienen van het loon dat zij verdiende voordat hij ziek werd. Appellante is van mening dat haar klachten worden onderschat. De Raad concludeert dat wat appellante in hoger beroep heeft aangevoerd, onvoldoende is om het inzichtelijk gemotiveerde standpunt van de verzekeringsarts bezwaar en beroep voor onjuist te houden. In hoger beroep heeft appellante geen medische stukken overgelegd die tot een ander oordeel over haar medische belastbaarheid moeten leiden. De rechtbank heeft terecht geen deskundige ingeschakeld. Uit de rapporten van de verzekeringsartsen blijkt dat de informatie van de behandelend artsen inzichtelijk is betrokken bij de beoordeling van appellante en uit die informatie geen gegevens naar voren komen die op andere of ernstiger beperkingen wijzen dan de verzekeringsartsen hebben aangenomen. De Raad bevestigt de aangevallen uitspraak.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 31-05-2017

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2017:1940

Zaaknummer: 15/5713 ZW

Rechters: A.T. de Kwaasteniet

Wetsartikelen: 19aa ZW en 19ab ZW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. In hoger beroep veroordeling voor poging doodslag en mishandeling van haar kinderen. De vrouw wordt zelf verminderd toerekeningsvatbaar geacht en zij moet een schadevergoeding aan beide kinderen betalen van in totaal € 10.831,60.

De vrouw heeft samen met haar huidige man (ECLI:NL:GHDHA:2017:1539) haar stiefkinderen mishandeld door ze in een koude ruimte achter te laten en ze te dwingen daar te slapen. Een van de kinderen is daarbij zo ernstig onderkoeld geraakt dat het kind een hartaanval heeft gekregen en dit tenauwernood heeft overleefd. Beide kinderen worden in de procedure in hoger beroep vertegenwoordigd door een bijzonder curator. Kind 1 krijgt een schadevergoeding toegewezen van € 9.331,60 (waarvan € 8.500 aan immateriële schadevergoeding) en kind 2 krijgt een immateriële schadevergoeding van € 1.500 toegewezen.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 31-05-2017

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2017:1540

Zaaknummer: 22-001505-16

Rechters: M.J. de Haan-Boerdijk, S. van Dissel en S.A.J. van 't Hul

Wetsartikelen: 287 Sr, 300 Sr en 304 Sr

RECHTSPRAAK

Erdiñç Kurt e.a. vs. Turkije

Meisje heeft neurologische schade opgelopen als gevolg van twee risicovolle operaties. De Ankara Court of First Instance heeft volgens het EHRM gehandeld in strijd met artikel 8 EVRM door de vordering van haar ouders af te wijzen op basis van een gebrekkig expertiserapport, waarin niet is vermeld of de artsen in overeenstemming met de medische standaard hebben gehandeld, terwijl de ouders gemotiveerd om een tweede expertise hebben verzocht.

De dochter van Erdiñç Kurt, Duru Kurt, heeft twee risicovolle operaties ondergaan als gevolg waarvan zij neurologische schade heeft opgelopen. De ouders van het meisje hebben de artsen aansprakelijk gesteld. Op basis van een expertiserapport, waaruit volgde dat de artsen geen verwijt kan worden gemaakt, is de vordering van de ouders afgewezen. De ouders hebben om een tweede expertise verzocht, omdat het eerste expertiserapport niet voldeed. In het eerste expertiserapport was namelijk niet ingegaan op de vraag of de artsen voor, tijdens en na de operatie in overeenstemming met de medische standaard hebben gehandeld. Ondanks het feit dat in het expertiserapport geconcludeerd is dat de artsen geen verwijt kan worden gemaakt, is niet duidelijk gemaakt op basis van welke specifieke elementen, anders dan literatuur waaruit volgt dat de operaties die het meisje heeft ondergaan risicovol waren, deze conclusie tot stand is gekomen. Deze literatuur geldt bovendien eerder als een bevestiging dan als bewijs. De Ankara Court of First Instance heeft, geconfronteerd met de gebrekkige uitleg in het expertiserapport en de bezwaren van eisers, het verzoek om een tweede expertise afgewezen, terwijl eisers aan hun verzoek meerdere argumenten ten grondslag hebben gelegd. Het EHRM oordeelt dat eisers van de rechtbank geen adequate juridische reactie hebben gekregen die voldoet aan de eisen die worden gesteld in verband met de bescherming van de lichamelijke integriteit van het meisje. Er heeft derhalve een schending van artikel 8 EVRM plaatsgevonden. Het EHRM veroordeelt Turkije tot betaling van € 7.500 aan immateriële schadevergoeding en € 1.023 aan proceskosten.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 30-05-2017

Zaaknummer: 50772/11

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Afgewezen verzoek om schadevergoeding in verband met onrechtmatig besluit. Verdisconteerd met rentevergoeding. Voor vergoeding van immateriële schade is onvoldoende dat sprake is van min of meer sterk psychisch onbehagen en van zich gekwetst voelen door het onrechtmatig genomen besluit. Geen sprake van immateriële schade die vergoed moet worden.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 30-05-2017

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2017:1955

Zaaknummer: 16/5649 WWB

Rechters: J.L. Boxum

Advocaten: R. Kaya, S. Hintzbergen en P. Kleinbreukink

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. De bezwaren die door appellante tegen het rapport van de onafhankelijke, door de Raad ingeschakelde deskundige naar voren zijn gebracht, zijn door haar besproken en zijn onvoldoende om de juistheid van de in het rapport neergelegde conclusie in twijfel te trekken. Terecht oordeel van de rechtbank dat de voor appellante geselecteerde functies passend zijn. Hoger beroep is gegrond wat betreft het aantal toegekende punten. De redelijke termijn is met twee jaar overschreden en is aan de bestuursrechter toe te rekenen. Schadevergoeding van in totaal € 2.000.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 19-05-2017

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2017:1988

Zaaknummer: 13/2027 WAO

Rechters: I.M.J. Hilhorst-Hagen

Advocaten: J.M.M. Brouwer en M.J.F. Bär

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Behandeling van de vordering benadeelde partij levert geen onevenredige belasting op, ondanks een tweede verkrachting. Volgens het hof volgt uit artikel 6:99 BW dat ingeval de schade is veroorzaakt door meerdere gebeurtenissen, op elk van de veroorzakers de verplichting rust om deze schade te vergoeden.

Hoger beroep in een zaak van een jeugdige verdachte die zich schuldig zou hebben gemaakt aan straatroof, wederspanningheid en verkrachting in de eigen woning van het slachtoffer. Ter terechtzitting wordt door de raadsman van de verdachte aangevoerd dat de vordering van de benadeelde partij een onevenredige belasting van het strafproces oplevert, omdat zij na de eerste verkrachting nogmaals is verkracht en er onderzocht zou moeten worden in hoeverre haar PTSS-klachten veroorzaakt worden door de tweede verkrachting. Het hof gaat hier niet in mee. Het overweegt daartoe dat wanneer schade het gevolg kan zijn van twee of meer gebeurtenissen voor elk waarvan een andere persoon aansprakelijk is, en vaststaat dat de schade ten minste door een van deze gebeurtenissen is ontstaan, ingevolge artikel 6:99 BW de verplichting om de schade te vergoeden op ieder van deze personen rust. Het hof ziet geen aanknopingspunten om te oordelen dat de schade niet het gevolg is van de verkrachting.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 18-05-2017

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2017:1918

Zaaknummer: 23-004804-16

Rechters: M. Iedema, P.F.E. Geerlings en M.J.A. Duker

Wetsartikelen: 6:99 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor poging tot moord op echtgenoot door de slaapkamer waarin hij lag te slapen in brand te steken. De vrouw wordt verminderd toerekeningsvatbaar verklaard. Toewijzing van € 1.000 aan immateriële schadevergoeding en nog enkele materiële posten. Schadevergoedingsmaatregel wordt niet opgelegd in verband met getrouwd zijn in gemeenschap van goederen.

Veroordeling voor poging tot moord op haar echtgenoot door de slaapkamer waarin hij lag te slapen te overgieten met terpentijn en in brand te steken. De rechtbank acht aannemelijk dat verdachte werd mishandeld door haar man en verklaart haar verminderd toerekeningsvatbaar. De man heeft zich gevoegd als benadeelde partij en vordert € 3.730,74 aan schadevergoeding, waarvan € 3.000 aan immateriële schadevergoeding. De materiële schade wordt volledig toegewezen door de rechtbank, maar de immateriële schade wordt naar billijkheid vastgesteld op € 1.000. De rechtbank legt geen schadevergoedingsmaatregel op, nu partijen nog in gemeenschap van goederen zijn getrouwd.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 16-05-2017

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2017:4101

Zaaknummer: 10/811251-16

Rechters: L.C. van Walree, S. Jordaan en D. Visser

Advocaten: P.A.J. van Putten

Wetsartikelen: 287 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor verkrachting van een 15-jarig slechthorend meisje. Gevorderde immateriële schadevergoeding (€ 10.000) wordt volledig toegewezen.

Veroordeling voor verkrachting van een 15-jarig slechthorend meisje door een 21-jarige man. Het slachtoffer heeft zich gevoegd als benadeelde partij en vordert € 10.000 aan immateriële schadevergoeding. De rechtbank wijst het volledige bedrag toe en oordeelt dat, nu het strafbare feit is gepleegd met een mededader, beide verdachten hoofdelijk aansprakelijk zijn voor het gehele bedrag.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 10-05-2017

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2017:4053

Zaaknummer: 10/691129-08

Rechters: N. Doorduijn, A.A.T. Werner en F.W.H. van den Emster

Advocaten: D.H. van den Elzen

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Loongerelateerde WGA-uitkering. De rechtbank heeft de medische gronden die appellant eerder in bezwaar en in beroep tegen het bestreden besluit naar voren heeft gebracht terecht verworpen. Er zijn geen aanknopingspunten te vinden voor het standpunt van appellant dat met zijn medische beperkingen onvoldoende rekening is gehouden. Schadevergoeding wegens overschrijding van de redelijke termijn.

Bij besluit van 27 november 2012 heeft het UWV appellant met ingang van 3 januari 2013 in aanmerking gebracht voor een loongerelateerde WGA-uitkering op grond van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (Wet WIA). De mate van arbeidsongeschiktheid is daarbij vastgesteld op veertig procent. Appellant heeft tegen dit besluit bezwaar gemaakt. De rechtbank heeft de medische gronden die appellant eerder in bezwaar en in beroep tegen het bestreden besluit naar voren heeft gebracht terecht verworpen. Voldoende medische grondslag. De verzekeringsarts heeft in verband met de klachten van appellant extra beperkingen aangenomen en gemotiveerd toegelicht waarom hij de voor appellant vastgelegde beperkingen in de aangepaste FML (functionele mogelijkhedenlijst) adequaat acht. Appellant voldoet niet aan de opleidingseis van de functie van commercieel-administratief medewerker, zodat deze functie ten onrechte aan de schatting ten grondslag is gelegd. In hoger beroep zijn aanvullend drie andere functies geselecteerd. Deze nieuwe functies zijn, gelet op de hieraan verbonden belastende factoren, in medisch opzicht passend voor appellant. Met de diverse arbeidskundige rapporten is dit overtuigend en toereikend toegelicht. Schadevergoeding wegens overschrijding van de redelijke termijn.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 26-04-2017

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2017:1970

Zaaknummer: 13/5536 WIA

Rechters: I.M.J. Hilhorst-Hagen, J.P.M. Zeijen en R.E. Bakker

Advocaten: A.G.B. Bergenhenegouwen en W.H.M. Visser

RECHTSPRAAK

Deelgeschil waarin verzoeker een verklaring voor recht verzoekt voor aansprakelijkheid van dader voor geleden schade door een geweldsmisdrijf. Het verzoek wordt door de rechtbank afgewezen, omdat partijen niet in onderhandeling zijn en er dus niet is voldaan aan de voorwaarde voor een deelgeschilprocedure.

Verzoeker is in 2013 slachtoffer geworden van een geweldsmisdrijf. Hij is daarbij met een mes in zijn buik gestoken. De dader is door zowel de rechtbank als het hof veroordeeld voor poging tot doodslag en moet een schadevergoeding van € 9.813,39 betalen aan verzoeker. Verzoeker heeft het gehele bedrag ontvangen van het Schadefonds Geweldsmisdrijven. Verzoeker verzoekt de rechtbank om voor recht te verklaren dat de dader aansprakelijk is voor de geleden schade, nu de schade van verzoeker meer bedraagt dan het bedrag dat hij van het Schadefonds heeft ontvangen. De rechtbank wijst het verzoek af, omdat partijen nog niet in onderhandeling zijn en dit een voorwaarde is voor de deelgeschilprocedure.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 29-03-2017

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2017:2319

Zaaknummer: C/16/430737 / HA RK 17-9

Rechters: M.E. Heinemann

Advocaten: A.A. Bart

Wetsartikelen: deelgeschil, geweldsmisdrijf en schadevergoeding